कथं मे सहचरश्चिरयतीति तदन्वेषणातत्परस्तत्पदपंक्त्यनुसरणेन सुवर्ण सिद्धः प्रस्थितः। यावत् किञ्चिन्मार्गान्तरमागच्छति। तावत् सरुधिर प्लावितशरीरं तीक्ष्णचक्रेण मस्तके परिभ्रमता वेदनार्त्तं स्वसहचरं ददर्श। ततश्च समीपवर्तिना भूत्वा सबाष्पं पृष्टः। भद्र किमेतत्। सो ऽब्र वीत्। विधिनियोगः। सुवर्णसिद्ध आह। तत् कथय किं तत्। सो ५ ऽपि तेन पृष्टः सर्वं चक्रवृत्तान्तमकथयत्। तच्छ्रुत्वासौ तं विगर्हमाणः प्राह। भो निषिद्धस्त्वं मयानिकशो न शृणोषि मे वाक्यं। तत् किं क्रियते। अतिलोभो न कर्तव्य इति। विद्यावान् कुलीनो ऽपि बुद्धिर हितः। अथवा साधिदमुच्यते।

वरं बुद्धिर्न सा विद्या विद्यातो बुद्धिरुत्तमा। १०
बुद्धिहीना विनश्यन्ति यथा ते सिंहकारकाः ॥३१॥

चक्रधरः पृच्छति। कथमेतत्। सुवर्णसिद्धः कथयति। कस्मिंश्चि कथा दधिष्ठाने चत्वारो ब्राह्मणपुत्राः परं मैत्रीभावमुपागता निवसन्ति स्म। ॥४॥ तेषां त्रयः सर्वशास्त्रपारगाः परं बुद्धिरहिताः। एकस्तु शास्त्रपराङ्मु खः केवलं बुद्धिमान्। अथ कदाचित् तैर्मिलित्वा मन्त्रितं। को गुणो १५ विद्याया यदि देशान्तरं गत्वा भूपतीन् परितोष्यार्थोपार्जना न क्रियते। तत् सर्वथा सर्वे देशान्तरं गच्छाम इति। तथानुष्ठिते किञ्चिन्मार्गं गत्वा तेषां ज्येष्ठतरः प्राह। अहो अस्माकमेकश्चतुर्थो मूढः केवलं बुद्धिमान्। न च विद्यां विना राज्ञां प्रतिग्रहः केवलबुद्ध्या लभ्यते। तदस्मै स्वोपार्जनाविभागं न दास्यामः। तदेष निवृत्य स्वगृहं गच्छतु। २० अथ द्वितीयेनाभिहितं। अहो सुबुद्धे विद्याहीनस्त्वं। तद्गच्छ गृहं। ततस्तृतीयेणाभिहितं। अहो न युज्यते कर्तुमेवं। यतो वयं बाल्यात् प्रभृत्येकत्र क्रीडिताः। तद्गच्छतु। महानुभावो ऽस्मदुपार्जितस्य वि त्तस्य संविभागी भवतु। तथानुष्ठिते तैर्मार्गमतिक्रामद्भिरध्वां मृतसिं हास्थीनि दृष्टानि। ततश्चैकेनाभिहितं। अहो पूर्वाधीतविद्यायाः २५